

около Дунава, и то повече съ филоложки, нежели исторически цѣли. Като че историята ни до идването на турцитѣ бѣ загубена или приравнена съ баснитѣ на Херодота. За българи въ Македония, одринско и южна България и дума не ставаше—тѣ бѣха румелийци. Дори духовитиятъ Следъ, който е разбиралъ отчасти български, въ 1829 г. пише, че Сливенъ е столицата на румелийскитѣ българи. Други пжтешественници, като Сестини и др. отъ XVIII-то столѣтие, минаючи прѣзъ български покрайнини, се възхищаватъ, че открили нѣщо ново: а именно, че селянитѣ тамъ не говорѣли грѣцки, а *lingua illirica* (славянски)!

Сравнително най-добри граници на българския елементъ прѣзъ тия мрачни години е далъ Бакшичъ (около 1640 г.), споредъ когото българитѣ сж населявали даже една по-широка санстефанска България (р. 68 въ *Fermendziu*).—Достатъчно е да прочетемъ професорския трудъ на Папаригопуло (издаденъ на френски: *la régénération de la Grèce*), дѣто Пловдивъ се нарича „столица на прѣдимно грѣцки области“! А извѣстно е, че прѣзъ борбитѣ ни по черковния въпросъ, патриаршията отказваше на българитѣ правото на националностъ!

Първиятъ най-висшъ управителъ на взетитѣ български земи въ южна България се е наричалъ беглербергъ (князь на князетѣ, очевидно подчиненъ на Султана). Споредъ Хамеръ, пръвъ такъвъ е билъ Лалашахинъ, който си е избралъ за сѣдалище Пловдивъ. Още отъ тукъ се види, че въ началото на тия завоевания, подъ думата Румелия се е разбирало южна България и Одринско. По Кантемиръ пръвъ беглербегъ е билъ Х. Орнусбегъ (Евреносъ бей), а Лалашахинъ билъ тогава великъ везиръ. Пакъ по Хамера, Лалашахинъ става беглербегъ едва въ 1371 г., съ резиденция Пловдивъ, (а Евреносъ бей, такъвъ въ 1408 г.). Мжно биха се изредили подъ редъ първитѣ беглербергове на Румелия, защото тѣ сж се мѣнѣли едва ли не ежегодно, а въ туй отношение и самиятъ Хамеръ не ни дава системенъ списъкъ. Вѣроятно като втори или трети слѣдъ Лалашахина е извѣстниятъ завоевателъ на К-Агъчъ и Ямболъ — Тимурташъ. Между останалитѣ е имало и българи — ренегати. За такива ни разправя самъ Брокиеръ и отъ друга страна Хамеръ (за потомцитѣ на нѣкой си Михалъ —